

nogen politisk Handling, der havde til Hensigt at vække hendes Medborgeres Opmærksomhed. Frkne. Severine og Paula Minck afslaar den ogsaa, den første fordi hun er beskæftiget i en Skole, den anden, fordi hun tvivler om, at Kvinderne vil forbedre deres Stilling saa meget ved Opnaaelsen af politiske Rettigheder som ved »vor gamle Verdens« sociale Omdannelse; desuden vil hun ikke mistænkes for at virke af egennyttige Bevæggrunde. — *Mme Adam*, Udgiveren af Tidsskriftet »la Nouvelle Revue«, afslaar i et Brev til Sekretaren for den franske Kvindesagsforening at stille sig til Valg. Dersom hun var Englænderinde eller Amerikanerinde, siger hun, vilde hun maaske modtage Opfordringen, fordi mange Mænd i England og Amerika virkelig er af den Mening, at man uden Fare kan give Kvinder Del i Styrelsen af Statens Anliggender; men i Frankrig tror hun, at Ærgjerrighed er Kvindernes Hovedmotiv til at stille sig, og de tænker ikke paa, om de er skikkede dertil. — Frk. *Hubertine Auclerc*, Udgiver af »la Citoyenne«, afslaar Opfordringen, fordi hun i ti Aar stadig har rejst Spørgsmaalet om Kvindens politiske Rettigheder og brugt enhver Lejlighed til at protestere mod Mændenes Eneherredømme og til at bevise, at skatteydende Kvinder burde have Del i Statsstyrelsen; det vilde derfor være upassende selv at tordre Lønnen for denne Kamp. — Fru *Hardouin* og Fru *Potonie* har ogsaa afslaaet Opfordringen; Frk. *Maria Deraismes* har endnu ikke svaret. Paa Kandidatlisten staar: Frk. *Saint Hilaire*, Frk. *Manière*, Formand for den uafhængige Kvindeklub i Versailles, Frk. *Martane* og Frk. *Louisa Barberousse*.

Det franske Blad »Figaro« for 22 Avg. har en Artikel om »Kvindens Stemmeret« hvis Forfatter bl. a. udtaler, at han tvivler om, at Kvinderne »hvis de havde al Magt og alle Rettigheder, vilde begaa saa mange Fejl, saa mange Dumheder og saa mange Forbrydelser som den Forsamling (Deputeretkammeret,) hvis Hæder vi alle glæder os over.« Og videre siger han: »Er en Moder og Husmoder, som har født fem Børn til Verden, som bærer Brænde og laver Mad til sin Familie, som vaager ved sin syge Mands eller sit syge Barns Seng, er hun ikke lige saa værdig som en Mand til at vælge sin Repræsentant — og lige saa vel i Stand til det som han? Medens Manden, en fortrukken Klods, gaar paa Kroen for at